

**Серия:10те Божий Заповеди или
ПРИЗИВ КОЙТО ПРОМЕНЯ**

Тема: УВОД

Еремия 31:31-34

Дата:23/01/2011г.

**ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА**

**гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100**

1. УВОД

Вече сме в края на месец януари от новата 2011 г. Годината започва интензивно за мен, не зная как вие я чувствате. Какво не трябва да забравяме, въпреки че сме много заети?

Не трябва да излиза от умът ни истината, че *Божие* слово трябва да се вселява в нас *богато*! Какво означават тези думи на ап.Павел казани в Посланието към Колос.3:16? Те означават, че изучаването на Библията трябва да остане приоритет за ХЕБЦ.

От другия месец-февруари, започваме да мислим и говорим на една тема:

**10-те Божий Заповеди или
ПРИЗИВ КОЙТО ПРОМЕНЯ**

С бр.Радостин Марчев, ще водим мислите ви последователно върху всяка една от десетте Божий заповеди с цел да разберем, как Бог иска да възприемем и реагираме на Божественото и на материалното в живота.

Желанието ни е да видим вярата си в Бога като Християнско поведение, характер и светоглед.

2. ИЗЛОЖЕНИЕ

Аз съм убеден, че Декалога цели да постигне две важни цели в живота на всеки който вярва в Бога:

1-Послушание

2-Любов

Нека подложим тези две полезни и добри качества за всеки човек на изследване:

1-ПОСЛУШАНИЕТО

Какво е нужно за да има ефективно послушание?

А) За да упражняваме послушание ни е нужна посока- АВТОРИТЕТ!

Кой родител не се радва и не възпитава в децата си послушание? Ние скоро в църква ще проведем един курс за родители в който те ще са насърчавани как правилно да възпитават децата си на послушание. Да помогнем на родителите да бъдат авторитети за своите деца.

Истината е че все повече родители са вдигнали ръце и са оставили децата си други да опитат да ги възпитават- училище, улица, TV екран, филми. Това означава че те са отстъпили мястото на авторитета на други. Това означава че те вече не са авторитет за децата си.

Защо тогава ни е чудно, че Бог също иска да възпита във всеки от нас именно послушание. Той е нашия Баща. Той е нашия Авторитет. Кой баща не очаква децата му да са послушни. Респективно и небесния ни Баща иска подобно поведение от нас:

Мал. 1:6 *Син почита баща си. И слуга господаря си; Ако, прочее, съм аз баща, где е почитта към Мене?*

За да има живот е нужна кръв, която да разнася живота навсякъде в тялото. За да има

религиозен живот, е нужна кръвта на послушанието.

Б) За да упражняваме Послушание е нужно да имаме база- ЗНАНИЕ!

Но, можем ли ние да бъдем послушни в нещо което не знаем? Отговора е НЕ! Послушание без Знание е СЛЯПО и Знание без Послушание е САКАТО. Ако Знанието не ражда Послушание, то остава безплодно и умира.

Това е проблема на много родители. Те изискват послушание, но не определят на децата си какви са законите. Ядосания родител отива и изкарва яда си на детето, като му се кара и го наказва за неща за които детето не е наясно какво се изисква от него. Родителя или не дава обяснения или обяснява, но на негов език, който за детето е неясен. Детето придобива чувство, за несправедливо искане от родителя. То знае, че се очаква от него да слуша, но не знае какво и дори кого да слуша.

Бог не постъпва така. Той е дал правилата. Той е дълготърпелив, за да даде възможност на всеки който иска да бъде дете на Бога, да научи и разбере тези правила. Той сам ни превежда през изпитания за да научим уроците и разберем смисъла на заповедите. И ако ние съвсем не схващаме или по-скоро схващаме но предпочитаме да не правим крачката на послушание, той наказва.

Илю. Попитали един евангелизатор във връзка с бедствията и тероризма- защо Бог

позволява цунами, земетресения и 11 септември?

Евангелизатора отговорил: Ние с години изхвърляме Бог от сферите на живота ни, а когато стане зле, се питаме защо Бог позволява!

Бог прави всичко което е нужно за своите деца за да могат те да разберат какво Той изисква от тях.

Незнанието ни може да ни доведе до състояние в което да вършим неща които Бог не иска от нас . Внимавай това което искат(пастир, свещенослужител, църква, отделни християни) от теб като Християнин дали Бог го изисква. Иначе Бог и на теб ще ти каже, както казва на непокорния Израил в Исая: *Кой е поискал от тебе това? Исая 1:12*

Ревност за неща които не са написани и заповядани, е като поклонение на икони. Загуба на време и хабене на религиозен ентузиазъм. Тичане за да стигнем вятъра. Труд без заплата. Ето за това е нужно да имаме знание върху онова, което Бог е заповядал.

Словото определя Послушанието като по-угодно на Бога от жертви, а Непослушанието е също като чародейство/магьосничество. Чародейството може да се оприличи на предателство от страна на детето, което тича при враговете на семейството си и ги пита: *може ли да ме осиновите?*

1Царе 15:22 ... *Ето, послушанието е по-приемливо от жертвата, и покорността - от тлъстината на овни. 23* **Защото непокорността е като греха на чародейството, и упорството като нечестие и идолопоклонството.**

В) За да упражняваме ефективно Послушанието, ни трябва ЕНТУЗИАЗЪМ.

Послушание с желание. Ако не, тогава нашето усилие, не е послушание, а наказание.

Исая 1:19 Ако слушате драговошно, Ще ядете благото на земята;

Въпреки, че сме слаби в службата си на Бога, ние не трябва да вършим нищо принудително.

Илю. Желанието на един директор на предприятие-Кевин. Да види работниците си радостни и доволни.

В изпълнението на закона Бог очаква от нас доброволна жертва:

Във Второзаконие 15:10 Бог говори на Израилтянина, когато дава на сиромаша, да дава без да му е тежко, без това да предизвиква лоши мисли. И когато така дава с желание и с добри намерения, тогава Бог поглежда с добро око и благославя.

Прави добро, но без желание! Дава с ръката си, а проклина в сърцето си. Каин донесе жертвата си, но не донесе сърцето си.

Принципа е следния: Каквото сърцето не прави, не е направено. Доброволността е

душата на Послушанието. Бог понякога приема добрите ни намерения без дори да сме свършили работа, но никога не приема работата ни без добро намерение. Когато работим с добро намерение и благородно лице, това показва че има Любов в служението ни. А любовта е както слънцето за плодовете. Те понякога може да изглеждат неатрактивни на външен вид, но вътре са сочни, сладки, узрели и съответно желани.

Има и още много характеристики за ефективност на послушанието, но времето ни е ограничено, затова аз ще ги спомена кратко и с по няколко изречения ще се опитам да ги обясня, за да имаме време да говорим и за втората цел на Декалога-Любовта.

г) За да упражняваме ефективно Послушанието, то трябва да е еднакво за всички Божий заповеди.

Пса. 119:6 Няма да се посрамя тогава Когато почитам всичките Твои заповеди.

Има печат на божествено достойнство върху всички Божий заповеди. Истинското послушание покрива и респектира всичко което Бог изисква от нас. Той не дава пробни заповеди. Всяка Негова заповед е животоспасяваща. Основен проблем на християните че изпълняват селективно Божия закон, като мислят, че Бог може да се задоволи с това което Му даваме макар и да не е пълно.

Спомнете си младежа от Марк 10:21. Той беше изпълнявал всички заповеди цял живот и искаше с това да влезне в Божието царство, но имаше един проблем: обичаше богатството си повече от Бога и с това нарушаваше първата заповед.

Книжниците и фарисеите претендираха с това че изпълняват буквата на закона. Исус им каза: **Mat 23:23** *Горко вам книжници и фарисеи, лицемери! Защото давате десетък от гйозума, копара и кимнона, а сте пренебрегнали по-важните неща на закона - правосъдието, милостта и верността, но тия трябваше да правите, а ония да не пренебрегвате.*

Бог не обича частичното посвещение на своите. Ти или принадлежиш на Бога 100% или не. Дори когато става въпрос за изпълнение на заповеди които ще ни костват живота:

Илю. Америкнаския поет Арчибалд Рутлидж, разказва за смъртта на своето куче. Всеки ден той излизал на дълга разходка в гората. Обикновено взимал кучето за компания. Този ден обаче вместо да го вземе със себе си Арчибалд дал команда на кучето да пази храната на печката и излязъл. Малко след излизането му искра от печката запалва стаята. Кучето умира там където господарят му го оставил да пази. Когато хора се опитали да го изведат от горящата къща, то им се противило и останало там до смъртта си.

Разбира се това станало поради незнанието на Арчибалд, но верността на кучето е просто удивителна.

Бог не прави грешки и ние нямаме причина да се страхуваме, че поради Негово недоглеждане може да загинем, но важно е в сърцето си да знаем и да сме готови да покажем послушание дори до смърт.

**д) За да упражняваме ефективно
Послушанието, то трябва да е в и чрез
ХРИСТОС.**

Eph 1:5 като ни е предопределил да Му бъдем осиновени чрез Исуса Христа, по благоволенieto на Своята воля, **6** за похвала на славната Си благодат, с която ни е обдарил във Възлюбения Си,

Въпреки че сме призвани да изпълняваме в пълно и безусловно подчинение на заповедите на Бога, ние не трябва да забравяме, че колкото и да сме послушни и изпълнителни, ние не се спасяваме поради нашите заслуги. Защо? Защото колкото и да сме добри, ние сме далеко от критерийте за достатъчност. Затова Бог даде Исус та с Него да можем да посрещнем критерийте. Ако ние се стараем да влезнем в Небесното царство, като мислим че сами можем да се изкупим, тогава е добре да си спомним за Озия от 2 Летописи 26гл, където за него ни се казва, че постигна с Божията помощ много и в битки, и в строителство и в земеделие. Но поради успехите си сърцето му се възгордя и

той си помисли, че всичко му е позволено и затова реши, че и с Бог може сам да се оправя и затова влезна в Светая светих за да кади на Бога без свещеник. И когато свещениците му казаха че не може. Че не е толкова съвършен, че да може и служението на свещеника да поеме, той се ядоса на свещениците, че не признаваха властта му и тогава Бог го порази с проказа с която той си и умря.

Нека не правим неговата грешка. Нашия първосвещеник е Исус и само с Него можем да влезнем в Божието присъствие.

**е) За да упражняваме ефективно
Послушанието, то трябва да е в
ПОСТОЯНСТВО.**

Psa 106:3 Блажени ония, които пазят правосъдие; Блажен оня, който върши правда **на всяко време.**

Може доброто ти да е направено много изцяло. Може да е много добре измислено и извършено, но ако не е постоянно, то е като прекрасен пясъчен дворец на брега на морето. Не след дълго вълните ще го изравнят с останалия пясък.

Дълг на всяка душа е не да намери свобода, а Господар.

И слушайки всичко това вие вече си мислите: Само се изисква от нас. Послушанието е тежко и не е по нашите сили. Твърде много са изискванията и аз не мога да се справя.

Бързам да те успокоя. Вярно е че задачата ни е непосилна, но има и добри новини!!!

Ето някои от тях:

А) Послушанието ни прави да сме много ценни и специални в очите на Бог. Нашето старание да бъдем послушни, да постоянстваме, да устояваме, да побеждаваме ни поставя в позиция на приятели на Бога чрез Исус. Бог го е казал в Изход:

Изход 19:5 Сега, прочее, ако наистина ще слушате гласа Ми и ще пазите завета Ми, то повече от всичките племена вие ще бъдете Мое собствено притежание, защото Мой е целият свят; *Ехо 19:6* и вие още Ми бъдете царство свещеници и свет народ...

Б) С послушание към Бога , ние нищо не губим. Напротив колкото повече се ангажираме с послушание, толкова повече ще опитваме от Божията милост и щедрост и благоволение към нас. Данаил беше ли послушен- и Бог го издигна високо. Йосиф беше ли послушен- и Бог го постави след Фарон. Всеки който е практикувал послушание Бог не е останал длъжник на такива хора.

В) С послушание ти няма да имаш непобедени врагове. Нито хора, нито властници ще могат да ти противостоят, но ще правят това което ти искаш от Бога да правят. Бог ще обръща враговете ти в приятели.

Г) С послушание, ти няма да изпаднеш в бедност така че да ти се налага да просиш.

Д) С послушание, ти ще се ползваш от специална промоция на свръх- сила за служение.

Е) С послушание, ти даром ще имаш Божия Авторитет за противостоене на Стана и демоните.

Ж) С послушание ти ще си спечелиш способности от Бога, каквито хората в света нямат- да усещаш неправдата, да надушваш греха, да вкусваш измамата. Бог дава чувствителност към злото.

З) С послушанието , Бог ще е готов винаги да ти даде сила за да се справиш с всичко, което нормално не е по силите ти.

С послушание Бог постепенно ще те преведе от зоната на задължението към зоната на любовта.

Това беше и втората тема на днешните ни разсъждения.

Но как от задължение към Бога, чрез послушание, делата ни ще станат любов към Бога? Когато с времето разбереш, че това което си правил е добро и полезно за теб, ти постепенно сам или с помощ от горе, виждаш че

този живот е най-хубавото нещо, което може да ти се случи. Виждаш, че Бог е с теб и можеш да разчиташ на Него за всичко. Чувстваш сигурност. Тогава любов към този Бог започва да разцъфва в сърцето ти. Колкото повече Го опознаваш, толкова повече го обикваш. Той всеки ден ти открива нещо ново от Себе си. *Естеството на любовта съдържа възхита от Обичания- Тома Аквински.*

В една можем да бъдем сигурни братя и сестри. **Бог няма да осъди никой заради любовта ни към Него.** Напротив :

1Кор 2:9 ... "Каквото око не е видяло, и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е дохождало, Всичко това е приготвил Бог за тия, които Го любяат".

Осия 2:19 *И ще те сгодя за Себе Си завинаги; Да! Ще те сгодя за Себе Си в правда и в съдба, В милосърдие и в милости. 20* *Ще те сгодя за Себе Си във вярност; И ще познаеш Господа.*

Зер 3:17 *Господ твой Бог е всред тебе, Силният, който ще те спаси; Ще се развесели за тебе с радост, Ще се успокои в любовта си, Ще се весели за тебе с песни.*

Десетте Божий заповеди са на пръв поглед страшни и трудни. Те изискват, те очакват, те осъждат, те погубват, но те започват с нещо което ги прави лесни и приятни, носещи спасение и слава, свалящи небето на земята и отварящи небесните хангари за нас. Те започват с любов. От нас се очаква не толкова

сляпо и фанатично послушание, колкото нежна, пулсираща и жива любов към Бога.

Стария Завет беше предназначен да научи хората и нас на послушание, а Новия Завет е предназначен да ни обучава в любов към Бога.

Словото ни определя естеството на Бога, като казва-Бог е Любов. Всеки път като дойдем на църква това е първото което можем да прочетем. Време е да го видим. Всеки път като влезнеш през онази врата в Молитвения дом, прочети този текст на амвона и благодари на Бога, че Той не е нещо друго, а ЛЮБОВ. И всеки път когато прочетеш този текст си задай въпроса : Аз (Георги, Петър , Божо, Пламен, Иванка, Маргарита,) Аз любов ли съм? Обичах ли Бога и през изминалите дни!? Възхищавах ли се от Него с любов в сърцето си? Ако е така, тогава зарадвай се, защото на твоята любов няма да отговори с гняв или с недоволство. На нея Той ще отговори с размекнато сърце.

Илю. Тези от вас които имат куче у дома, знаят защо го обичате толкова много, защото то има много резерви от любов към вас. Понякога може да го ритнеш, да му се скараш, но в момента в който му викнеш, то върти опашка и ви залива и олива с любов.

Нима Бог може да е по-лош от нас, ако ние го заливаме с любовта си.

Нека накратко да ви дам няколко знакови действия с които ние показваме, че Го обичаме:

А) Обичаме и търсим да бъдем в присъствието Божие!

Иса. 26:8 ... Желанието на душите ни е към **Твоето име и към възпоменание за Тебе.**

9 С душата си Те пожелах нощем, Да! с дълбочината на духа си Тебе търся в зори; Защото, когато Твоите съдби се вършат на земята Жителите на света се учат правда.

Мат. 18:20 Защото, гдето двама или трима са събрани в Мое име, там съм и Аз посред тях.

Б) Когато обичаме Бог, ние не намираме задоволство в нищо в което Бог го няма. Не като икона или кръст, а като Дух и истина, като Слово и сила.

Илю. Един фолософ е казал: Няма злато без слънце.

Каква полза от любовта ни , ако не е отправена в правилната посока.

В) Когато обичаме Бога, ние мразим всичко което ни отделя от Него и всичко което Той мрази.

Пса. 119:128 Понеже считам за прави всичките Твои правила относно всяко нещо, Затова мразя всеки лъжлив път.

Г) когато обичаме Бога ние говорим в Негова полза и ревнуваме, ако някой говори против Него. Ще ми се радва ли някой ако аз говоря против съпруга или съпругата му? Ще се съгласява ли някой ако злословя против детето му?

Вижте как Бог реагира, когато някой говори или прави нещо против нас:

Зах. 2:8 Защото така казва Господ на Силите: ... понеже който докача(посяга на) вас, докача (посяга на)зеницата на окоето Ми.

Така трябва и ние да реагираме, когато някой дръзне да посегне към Името на нашия Бог.

Д) Плачем горчиво когато чувстваме отсъствието Му.

Толкова гочиво, колкото Мария Магдалина плачеше на гроба на Исус. Йоан ни разказва в 20 глава, че Мария плачеше и когато надникна в гроба тя видя двама ангели. При тази гледка тя не припадна или не хукна да бяга, а през сълзи разговаря с тях и им казва: „Вдигнали са (отнели са)моя Господ!”

Хората плачат „Отнеха ми имот!” „Отнеха ми пари!”, Отнеха ми кола!, Отнеха ми компютър!

Защо хората скърбят толкова много за заменими и временни неща, а когато нещо им отнеме Божието присъствие, те не забелязват. Търсим Го само когато искаме помощта Му в труден за нас ден.

Е) Последно любовта ни се изразява най-силно, когато сме готови да страдаме за Него.

Всички без един от Христовите ученици умряха от насилствена смърт и многократно страдаха заради Христос.

Исус каза: Мене гониха и вас ще гонят!
И пак:

Mat 5:11 *Блажени сте, когато ви хулят и ви гонят, и говорят против вас лъжливо, всякакво зло заради Мене; 12 радвайте се и веселете се, защото голяма е наградата ви на небесата, понеже така гониха пророците, които бяха преди вас.*

Гонените заради вярата са онези срущу които Сатана няма какво да каже и не може да ги клевети пред Бога. Когато издържаме на гонения и присмехи заради вярата си, това е най-силното доказателство на нашата любов към Бога.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

В заключение ще кажа. Нека научим добре и запомним 10те Божий заповеди. Нека се насилваме да ги пазим и да служим на Бога чрез тях. Нека ги запечатаме в умовете си. Но нека също се молим Бог да ни помогне, тези Негови заповеди да се запишат на сърцата ни и на тях да научим децата си, а чрез тях да обикнем Бога с цялото си сърце, и с цялото си естество.

Ерем. 31:33 ... *След ония дни, казва Господ: Ще полага закона Си във вътрешностите им, И ще го напиша в сърцата им; Аз ще бъда техен Бог, И те ще бъдат Мои люде;*

Илю. Аз не съм ловец, но четох че двама ловци отишли в близост до полски пожар за да ловуват. В един момент се оказало че те са обиколени от огъня и не могат да се

ориентират, къде е изхода за да излязат от огнения капан. Тогава те бързо запалили огън около себе си . Техния огън скоро изгорил всичко и се насочил навън, към другия огън. Тогава ловците застанали на вече изгореното и така се предпазили от пожара, а и огъня не се приближил до тях изобщо. Огъня не гори онова което вече е изгорено.

Закона е същия. Ние не можем да го избегнем, но ако стоим там където силата на закона е консумирана (от жертвата на Исус) ние сме на безопасна зона!

Исус запали огъня на Закона вътре в нашите сърца, чрез любов. Поддържай този огън цял живот и си в безопасност.

Илю. Когато бяхме за Нова година до Пампорово, исках на Нова година да запаля камината. Но дървата които ми бяха донесли се оказаха мокри. Не горяха. Тогава аз се въоръжих с търпение и слагах под мокрите дърва вестник след вестник. Поддържах изкуствено с търпение и упорство огъня под мокрите дърва, но те не се разпалваха а само пушеха. Тогава намерих едни запалки за барбекю . Те горяха продължително и със силен огън. Те изсушиха мокрите дърва и огъня се разпали. Силния огън тогава можеше да изсушава другите дърва и камината гореше.

Послушанието ни спрямо закона с постоянство има ефект и действа възпитателно. То само няма да разпали големия огън, докато

Исус със своята сила на любовта не разпали
нашата камина.